

та дано оттамъ да пробие руския фронтъ. На пжтъ за Русе Сюлейманъ събралъ нова войска и башибозуци, та нападналъ на гр. Елена, дето имало малко руски войски, разбилъ руситѣ, превзелъ града и се упжилъ за Търново. Обаче руситѣ бързо докараха подкрепа и задържаха устията и пжтищата, та и тука Сюлейманъ не сполучи.

Пленяване на Османъ паша и обща руска победа. — Османъ паша дълго чакалъ въ Плѣвень да дойде отъ вънъ нѣкой паша и му помогне да се отърве отъ обсадата. Но нито Сюлейманъ, нито другъ паша могълъ да му помогне. Всѣки день между турцитѣ и руситѣ около Плѣвень имало страшни и кръвопролитни боеве. На Османа зело да му става тѣсно. Храната му се привършила и той почналъ да храни войскитѣ си съ половинъ и дори съ четвъртъ дневна дажба. Положението му ставало отъ день на день по-лошо. Почналъ да крои да пробие обсадния обрѣчъ къмъ рѣка Витъ и да избѣга съ войската си по пжтя за София или Вратца. Заповѣдалъ на войскитѣ си да се приготвятъ тайно и на 27 ноемр. презъ нощта се опиталъ да се измъкна. Обаче рускитѣ войски го усѣтили, спуснали се отъ всѣкжде къмъ р. Витъ и го разбили при гара Ясенъ, дето днесъ се издига паметникъ — могила съ топче на върха. Османъ паша билъ — раненъ. Войскитѣ му предали оржжието си. Въ боя паднали 6,000 турци; 35,000 били пленени съ 77 орждия. Ранения Османъ билъ заведенъ при царъ Александра, който вече билъ влѣзълъ въ Плѣвень. Победения паша си подалъ сабята на Царъ Освободителя въ присжтствието на румънския кралъ Каролъ.